

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătat pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmoud — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 3 Februarie.

După scirile din urmă proiectul pentru scoalele medie se află într'un stadiu nu tocmai favorabil.

La prima audire s'ar părea lucru paradox, cum un proiect, care în urma urmelor, este un pas înainte către ținta cea mult dorită a compatrioților maghiari — către maghiarizare, să vină într'o pozițiune șieși nefavorabilă.

Adevărat este că proiectul este îndreptat contra naționalităților nemaghiare și vatămă autonomia bisericilor autonome. Însă noi scim că de câte ori a mai fost vorba de vatămări de aceste, compatrioții nostri și-au făcut urechia toacă, au pus la o parte certele lor din familie și dacă au fost vorba de a salva ideea maghiarisării au votat bărbătesce cu toții, fără de ași mai bate capul cu naționalități și cu biserici autonome.

Să se fie pogorit peste aceiași oameni astăzi alt spirit mai blând, mai drept și mai ecuitabil? Să și aducă aminte togmai acum cu ocaziunea acestui proiect, că făcând lege din trênsul, trec chiar preste legile făcute de ei și sancționate de monarhul nostru al tuturor?

Aceasta ar fi și pentru noi o nouă minune. Și noi cu toate protestele câte s'au ivit până acum și câte se vor mai ivi, rămănem a susține că minune este, că proiectul a început să se clătine.

Dela clătinare însă până la căderea proiectului este o distanță considerabilă și făcătorii nostri de legi vor sci s'îl străcure prin toate stâncile câte i se ivesc în cale, numai ca se împlinescă un lucru plăcut înaintea șovinismului nemărginit.

Atragem dar atențiunea acelor ce urmăresc debaterile subcomisiunei dietale și protestele ce se înaintează cu privire la proiectul din cestiune, să nu creadă că s'au încheiat actele proiectului și să nu creadă că în curând se va pune la archiv.

Tot ce este posibil, după aparențele de până acum, ar fi o amânare, pentruca ceea ce nu s'a făcut până acum să se îndeplinească decursiv, de altă dată.

Di ministru, când a făcut proiectul, se vede că a avut eventualitățile aceste în vedere dar a fost uitat și două lucruri: a uitat de confesiunile autonome din Ungaria, cari în puterea autonomiei garantate prin legi, votate de legislațiune și sancționate de monarh, au dreptul de a susține și administra scoalele lor medie, pe lângă suprema inspecțiune din partea statului, și a uitat că la compunerea unui proiect de teliul acestuia se cere și părerea bărbatilor de specialitate.

În privința cea dintăiu, căci aceasta ne privește biserica gr. or. română, a fost ignorată cu totul. Causa acestei ignorări nu ni este cunoscută. Poate că este de ajuns că este română și gr. or. tot odată, ca în ochii dlui ministru să nu mai aibă nici o trecere. Poate că a presupus, că dacă a isbit cu proiectul pentru scoalele populare, pe lângă toate protestele cu acea ocaziune, acum e drumul liber și poate face și drage, fără de a mai reflecta și la o biserică deja odata neagată în samă.

Dacă este înțelepțesce a ignora, preste tot, o biserică de 2 milioane de suflete: nu voim se judecăm. Dar a se ignora, și încă din partea unui ministru, drepturile ce se derivă din legile prin care s'a garantat bisericii noastre existența ei în toate direcțiunile, aceasta ni s'ar pără că nu este lucru de tote zilele.

De unde urmează, că organele bisericilor române se fie cu toată energia într'ași apăra earăși cu toată energia terenul ce l'a dat legislațiunea însăși în anul 1868 și se nu suferă ca de pe un teren sigur se fie tărute pe un teren pus la discrețiunea unui ministru.

Să nu ne se ducă alarma ce se dă din partea bisericii reformate cal-

vine, nici acelei romano-catolice, care din urmă nu vor cere alta de cât un capitol pentru sine în proiect. Aceste se pot în cele din urmă ușor împăca, prin vre-un compromis, pentrucă scopul maghiarisării nu le jignesce, ci în acela, afară de biserica luterană săsască, se întâlnesc cu toatele.

Să folosim bine toate mijloacele legale, pentruca tot ce facem să fie în adevăratul interes al patriei.

Revista politică.

Sibiu, în 3 Februarie.

În casa deputăților Ungariei se debate bugetul cultelor și instrucțiunei. „Budapesti Hirip” anunțase în foaia de luni nisce scandale cari însă până acum nu s'au ivit. Otto Hermann, este adevărat, a făcut unele „descoperiri” însă n'a provocat încă scandale.

Diarele cehice din Cislaitania sînt pline de bucurie că în senatul imperial s'a votat o hotărîre, conform căreia limba cehică este la universitatea din Praga într'u toate pusă pe aceeași treaptă cu limba germană.

Foaia oficială a publicat sancțiunea hotărîrii delegațiunilor care privește votarea creditului estraordinariu de opt milioane floreni pentru trebuința armatei.

Ofensiva trupelor noastre, dice „D. Ztg.”, contra resculațiilor s'au început pe toată linia. Acum nu se mai fac recunoasceri cari să se termine cu întoarcerea trupelor de unde au plecat. Buletinul dela 1/13 Februarie anunță un șir de ciocniri, care sînt rezultatele procederei ofensive a trupelor. Resculații n'au putut ținea nicăiri pept cu trupele și după un foc, mai lung sau mai scurt din puscii, resculații au fost alungați. Conclundînd însă din aceasta că rescoala se va termina în curând, conclusiunea n'ar corespunde adevăratei stări a lucrurilor. Resculații nu s'au putut ținea nici în fața Turcilor. Cu toate aceste vre-o câteva mii de voluntari

au dat șac relativ unui însemnat contingent de trupe turcescesci, înainte de a intra Muntenegru și Serbia în luptă. Nu trebuie scăpat din vedere, că terenul în partea de meadă și a Erțegovinei este foarte potrivit pentru resboiul în mic și pe lângă acesta mai vine în socoteală și vecinătatea Muntenegrului. Înainte de a se deslega în mod favorabil pentru noi cestiunea cordonului despre fruntaria muntenegreană, nu poate ave nici un efect anunțata strimtorare ca într'o căldare a resculatilor.

Un corespondent al foaiei „D. Ztg” scrie dela Risano între multe detaiuri despre rescoala din părțile Dalmației și Erțegovinei și aceste:

„Afară de proclamațiunea cunoscută a insurgenților cerculează alta nouă, carea după impress ar trebui să fie tipărită în Roma; literile cirilice înse îndigită spre Belgrad, pe când cea dintăiu a fost făcută în Cetinie. Nu mai este nici o îndoială despre aceea că nu insurgenții sînt autorii proclamațiunei. Aceasta vorbesce de luptă pe viață și pe moarte, de unirea cu Serbia și Muntenegru și pentru Austria într'un mod vatămătoriu, care nu se poate reproduce, în fine predică tendanța de o Serbia mare. aceste le respăndesce comitetul de acțiune al panslavistilor și că comitetul are oamenii sei de încredere în porturile Dalmației de meadă și. Se vorbesce și de a treia proclamațiune a insurgenților, până acum înse n'am putut pune mâna pe nici un esemplar.

„Budapester Correspondenz” a primit dela Belgrad dintr'o parte încredută împărțășiri, cari înfățișează situațiunea din Serbia de foarte periculoasă, de oare ce acum numai încapă îndoială, că Serbia prin bancruta „Uniunei generale” a avut pagube foarte însemnate și că opozițiunea exploatează împregiurarea aceasta în modul cel mai nețermurit.

Altă foaie vieneză scrie: În Serbia și în Muntenegru au început

FOIȚA.

Îngropat de viu*)

Toate diarele din Statele-Unite, din Englitera, Francia și din lumea întreagă o vorbit de postul doctorului Tanner. Acest erou al cumpătării a câștigat prinsoarea sa și celelalte; dar se dicea cu această ocaziune, că cu tot șgomotul ce au făcut diarele de această abținere de hrană, faptul nu este așa de estraordinar pe cât se preține.

Se povestesc casuri mult mai curioase și mai surprindătoare.

La începutul fie cărei erni, liliecii, dihorii, maimuțele și urșii se închid în găuri și caverne și trăiesc acolo toată eara fără se mănânce.

Să dice că se hrănesc acolo în lăuntru cu provisiile strânse din timpii cei buni ai anului.

Un diar din cele mai autorizate din Englitera publică nesce amănunte foarte curioase asupra unei experiențe

periculoase și teribilă ce un preot musulman a făcut de două ori asupra lui, cu deplină isbândă și fără ca sănătatea să i se vatăme cătuși de puțin.

Experiența a avut loc în 1868 la Lahora, în fața lui Rujeet-Sing. Acest monarh a fost cel mai ne adormit și cel mai neimpăcat dușman al dominațiunei englezesci în urma morței lui Tippto-Sahib, și se scie că a resistat foarte mult și cu o energie de necredut în contra năvălitorilor țerei sale natale.

I se vorbise acestui suveran de un Mollah (preot musulman) care se bucura de o mare reputațiune de bine făcător în munții Penjab. Poporul îl socoteau de sfânt, pentrucă se îngropase de viu și i asigurase că nu'l vor găsi mort când îl vor desgropa peste două luni.

Runjeet-Sing ordonă să i se aducă acest preot la Lahora și l'întrebă dacă faptul e adevărat. Răspundându-i-se afirmativ, suveranul declară că este imposibil și că s'a întrebuițat din parte-i viclenie și înșelăciune. Preotul replică astfel:

— Nu minț; voiesc să dau regelui o probă de adevărul ce spun și sînt gata a reinnoi, în fața lui, aceeași experiență cu toate precauțiunile ce va voi să ia, numai să numai să se asigure că nu este înșelăciune.

Acestea țise, se pune la dispozițiunea stăpănitorului său.

A doua și chiar, îngropăciunea se făcu într'o mică clădire izolată, aflată în grădina palatului, în prezența lui Runjeet-Sing, a mai multor generali și a unui mare număr de curteni de ai sei.

Femeile haremului ceruseră și dobandiseră voia de a fi față la această îngropăciune curioasă. Cu obrazele acoperite de vълuri se grămădiră la o mică distanță de groapă.

Preotul facu o scurtă cină și făcu închinăciunile și recită rugăciuni. Arată la alți trei preoți îngrijirile ce trebuiau luate, când după 60 zile corpul seu îngropat va fi espus la aer și la lumină.

Aceste făcute se desbracă și se înveli în vată înmuiată în ceară. Pe

urmă l'îl cusură cu multă bagare de samă într'o invelitoare de lână.

Îl băgară în sfârșit într'o cutie de lemn de cedru legată cu cercuri de fier și închisă cu lăcate ale căror cheii fură date regelui.

Cutie fu aședată în groapă și acoperită cu tot pământul ce l'școseseră la săpatul ei.

În fine, pentru mai multă siguranță, se aruncă pământ și pe deasupra porții grădiniții unde se afla depus preotul și pe care acum o și zidiseră.

Regele ordonă afară de aceasta, a se construi o împrejmuire de peatră și stabili un post de soldați compus de patru sentinele care se schimbau în toate zilele, cu ordinul a nu lăsa pe nimeni să se apropie și a păzi groapa în timp de două luni cât se hotărîse.

Runjeet-Sing se duse în persoană de mai multe ori să observe locurile. La împlinirea celor 60 de zile se procede la deschiderea groapei, fiind față toți oamenii curții generali oficerii și curtenii, printre al căror număr se

*) Din „Binele public.”

lucrurile a se desvolta într'un mod de tot caracteristic. Auđim că oficierii serbesci, cari se află în scriși la școala de resboiu din Viena, au primit ordin dela Belgrad ași întrerupe cursurile și a se întoarce numai de cât a casa la regimentele lor. Mesura aceasta suprinđătoare, care seamănă mult cu o pregătire de răsboiu, se ăice că este motivată cu frica guvernului de o surprindere din partea lui Ristic și a oamenilor lui. Deci guvernul ia măsuri militare spre a se apăra. Dacă se poate considera motivul acesta de motiv plausibil, atunci în Serbia stau foarte rău lucrurile și stă și mai rău treaba cu garanția pentru susținerea ordinii.

Și Muntenegru ia măsuri, cari Austriei nui pot fi plăcute. Principele Nicolae a venit pe o ăi la Cetinie, spre a da ministrilor sei „instrucțiuni nouă.” Foaia oficială „Glas Crnagorța” declară că Muntenegru va observa neutralitatea cea mai strictă, până când va observa și Austria regulele principale internaționale. De aci se vede că principele Nicolae a început a vorbi condiționat și este foarte semnificativ, că principele, cum se vede din un raport în „Glas,” a dispus și ajutoare pentru Crivoscianii fugari. Dinte pentru dinte! Principele se poate provoca la marinimositatea, care Austria a exercitat-o trei ani fața cu fugarii din Ertegovina. Cabinetul din Viena va face bine a urmări cu atențiune indoită evenimentele din Belgrad și Cetinie.

„Morning Post” are din Paris scirea că pe contele Beust il va înlocui în postul seu de ambasador pe lăngă republica franceză, bar. Bruck. Principele Bismarck — se ăice în scire — până acum înainte cu câteva săptămâni vedea pe Beust mai bucuros în Paris a Franțesilor după vederile cancelariului, avea bărbatul Saxoniei de stat de odinioară cea mai bună ocaziune de a folosi timpul cu compozițiuni de valsuri fără ca se conspire contra Germaniei. De când însă Gambetta a venit la ministeriu toată situațiunea s'a schimbat. Cancelariul german a avut motive pipăite de a sci că la diverse ocaziuni Gambetta, atât ca deputat cât și ca president al camerei, a discutat cu Beust afacerile esterne și că amândoi consimțiau pe deplin. Lui Gambetta i plăcu foarte mult planul de predilecțiune al contelui Beust de o alianță franceso-ruso-austriacă contra Germaniei și actul lui cel dintăiu ca ministru a contribuit foarte mult se mărească prepusul lui Bismarck. Gambetta n'a putut face ceva mai

potrivit, prin ce se provoace atențiunea principelui decât a designa pe fostul seu ministru de esterne în Tours și Bordeaux, contele Chodorcy, a cărui depeșe despre atrocitățile Germanilor în timpul acela au făcut în Franca mare impresiune. — ambasador francez la Petersburg. Denumirea aceasta a deșteptat simptomele unei înțelegeri franco-rusesce și au reinviat speranțele și dorințele Francezilor. Gambetta a căđut și nu este posibil că firele odată prinse, Freycinet le va toarce mai departe; principele Bismarck înse se vede că a ajuns la conclusiunea, că contele Beust a sistat compunerea valsurilor și începe a deveni periculos. De aceea este foarte probabil că contele Beust va fi revocat și înlocuit cu baronul Bruck.

Descoperirile lui Kossuth.

I.

În curănd va apăre tomul al treilea din memoriile lui Kossuth, care va aduce descoperiri foarte interesante despre activitatea emigrațiunei maghiare după răsboiul din anul 1859. „Pesti Napló” a comunicat deja unele probe din aceste memorii, din care se vede că pe la sfărșitul anului 1860 ne aflam tare aproape de o nouă revoluțiune maghiară, bine pregătită. Vom comunica cetitorilor nostri aceste probe, ele cuprind o interesantă parte a istoriei și aruncă o drastică lumină și asupra prezentului. În secțiunile publicate se discută mai întăiu lucrările prealabile pentru emiterea unor nouă note Kossuthiane, care trebuiau puse în circulațiune la izbucnirea revoluțiunei, după aceasta urmează o interesantă epistolă a lui Kossuth către Cavour comunicată printr'o scrisoare a lui Pulszky către Kossuth. Un deosebit interes are epistolă lui Kossuth către Cavour; această epistolă arată ce influență a avut în Ungaria diploma din Octomvre care deduse mișcării revoluționare o nouă armă în mână, ne arată mai departe necsul, în care se afla restaurațiunea funcțiunilor comitatense din anul 1860 cu mișcarea revoluționară, și ne dă nesece descoperiri interesante despre preparativele deja înaintate cu privire la organizarea unei armate revoluționare.

Pentru orientarea acolora dintre cetitorii nostri cari nu cunosc cele două tomuri dintăiu ale memoriilor lui Kossuth, premitem pe scurt, că guvernul Sardiniei, încuragiat fiind prin succesele anului 1859 ce se datoriau armelor franceze, și prin ne mai pomenita ușorătate, cu care i succese lui Garibaldi în primăvara anului

1860 a pune capet economiei priloștite a Burbonilor în Sicilia și Neapole, era hotărit a ataca Austria în primăvara anului 1861, spre a căștiga și Veneția pentru unitatea Italiei. Un aliat nu de desprețuit pentru aceste planuri ale Sardiniei era emigrațiunea ungurească, cu care Cavour făcuse în Septembrie 1860 învoirea, ca la izbucnirea răsboiului revoluțiunea maghiară să atace în același timp pe Austria din dos.

Încât pentru emiterea banilor maghiari de hărtie Kossuth scie:

„La răsboiu se cer numai trei lucruri: bani, bani și bani”, ăicea răsboinicul și marele Rege al Prussiei, și încât pentru sine el în faptă putea se afirma aceasta intrădevăr cu drept cuvânt fiind că el putea se dispună după plac de sângele poporului seu disciplinat milităresce. Dar sentența atinsă care e străbătută și de un element foarte despotice nu se poate aplica la toate resboale; în generalitatea sa sentența e adevărată numai în cazul dacă o vom modifica așa: că fără bani nu se poate purta răsboiu. Prelăngă uriașă desvoltare a puterilor, cu care se apăre în anul 1848/49 națiunea maghiară asupra căreia năvăliseră pe furis propria sa potestate guvernamentală, se mai cerea și alt ceva prelăngă bani, ceva, ce nu se poate cumpăra sau suplini cu bani: un patriotism înflăcărât care se străbată inima și spiritul întregii națiuni. Cu toate aceste nu începe îndoială că fără de acele note maghiare brațele corpului național străbătut de focul iubirei de patrie și libertate erau paralizate și fiindcă sermanul Dusek, care pe nedrept a fost denunțat nu se mai află în viață, poate că numai eu mai sci pe deplin ce teribile ostenele și chinuri, ce lupte ce încordare preste măsură a puterilor era de lipsă în Dobrița pentru a ține în număr de ajutoare acea vargă magică, „*nervus rerum gerendarum*” de pre o ăi sau de pre o oară pe alta pentru ca motorul puterii în lupta de libertate ce ni s'a impus se nu se oprească din lipsa de material de înflăcărare.

„Când noi în anul 1860 de o parte prin favorabila desvoltare a relațiunilor esterne, de altă parte însă prin hotărârea unanimă a națiunei maghiare ne aflam puși înaintea perspectivei de a relua lupta pentru libertatea maghiară, ni se părea după amarăle experiențe din trecut a fi de datorința noastră se ne îngrigim să putem pune în cazul când se începea răsboiul asteptat, la dispozițiunea națiunei cam 30—40 milioane de florini bani gata de hărtie, fiindcă nu încăpea nici o îndoială că națiunea des-

fășurând de nou steagul luptei de independență, trebuia să-și ia refugiul la emisiunea de bani de hărtie și aceasta nu numai pentru scopurile răsboiului, ci la început chiar și pentru acoperirea speselor de administrațiune. La aceste se mai adăugea și considerarea, că terorismului austriac ce învinsese cu ajutorul armelor rusesce i succese, ce e drept, atât prin mincinoasa promisiune a rescumpărării cât și prin intimidări silnice a pune mâna pe partea cea mai mare a banilor maghiari de hărtie emiși în anul 1848/49, dar cu toate pretestele și cu tot terorismul tot mai rămăsese la popor o mulțime însemnată. Deci noi am aflat a fi consult să se dea națiunei posibilitatea a preschimba biletele de bani mai vechi ce se mai aflau încă în mâinile locuitorilor cu note nouă ce trebuiau emise la începutul răsboiului.

„Deci procurarea proviziunei de bani de hărtie formase unul dintre punctele principale și în convențiunea încheiată cu guvernul din Turin. Guvernul promisese spre acest sfărșit o anticipațiune de 200,000 fl. și pe baza acestei promisiuni problema de a face acești bani de hărtie căđuse în sarcina mea.

„Prelăngă liferațiunea de arme ce aveau să vină preste orient, facerea banilor de hărtie era cea mai neapărată problemă a noastră, pentru că nu e în stare nici o energie a improvisa asemenea lucruri, fiindcă munca materială cere mult timp. Deci îndată ce me întorsesem din Turin la London, me apukai de lucru. Amintindumi greutățile ce în anul 1849 proveniau din împregiurarea, că nu puteam ține pas cu trebuința de note de o sumă nominală mai mică, trebuința ce creștea din ăi în ăi, pentru a plăti soldul armatei, și fiindcă în Alföldul unguresc era cu neputință să ne procurăm presse de bani în numărul recerut, eu me hotărisem ca deocamdată să facem numai note de unul, doi și cinci florini.

„În timpul esiliului meu imi stabilisem principiul se respectez totdeauna legile acelei țeri, unde ca espatriat aflasem un asil, din acest motiv, înainte de a me apuca de lucru, am consultat pe cei mai eminenți juriscunșulți ai Angliei, dacă imi este iertat a face ceea ce aveam de cuget? Toți fără excepțiune, imi declarară, că planul meu nu se află de loc în contradicțiune cu legile engleze. Liniștit fiind me apukai de executare și testul fu stabilit în modul următor:

Unu (doi, cinci) florini.

Această notă se primesce la toate cassele maghiare de stat și pu-

găsea și căpitanul engles Osborn precum și cei trei preoți. Acestia din urmă presidau la desgropare și trebuiau să primească corpul confratelui lor în momentul când l vor scoate din cutie.

Regele deschise lăcatele și desfăcu verigele de fier. Se ridică capul și luând corpul l puseră pe un aster-nut acoperit cu un covor.

Figura acestui om era palidă, dar ne schimbată, membrele reci. Preoții i scoaseră vata din gură, din nări și din urechi; i puseră în mai multe rënduri pâne caldă pe cap și i fre-cară cu putere cu apă aproape fiartă brațele, încheieturile și picioarele, până ce le aduseră în stare de a se putea îndoi și dobândi căldură naturală.

Inima mai întăiu și pe urmă pulsul începură a bate: culorile i reveniră în obraz, și preotul, care seđuse 60 de ăile nemăncat, ne bėut, fără aer, deschise ochii și ridicându se pe jumătate, privi pe Runjeet-Sing și cu o voce linișcită pronunție aceste vorbe.

— Rege! mințit'am și cređi tu acum că ăi-am spus adevărul?

Regele lăsă capul în jos și după ce i puse mâna la inimă, o întinse preotului și ordonă a l duce la monastirea sea; l dăru cu un lanț de mărgăritare pe care l'a luat dela gâtul seu l încărcă de onoruri; și l chemă foarte adesea la curte pentru al consulta în ocaziuni dificile.

Rujeet-Sing nu înceată de a vorbi de această întâmplare extraordinară, și a o istorisi dlui Walliam Mackarghty, general în armata engleză, în misiune pe lăngă dănsul... voi săi presinte în persoană pe eroul acestui fapt, chiamândul la dănsul. Soldatul diplomat nu putu ascunde un suris de neîncredere, și preotul pricepând înțelesul acestui suris, strigă de odată:

— Rege! nu am voit să te las se ăici că mințeam și, mai cu samă a te lăsa să o cređi. Mai mult, nu voiu ca acest străin să creadă că tu n'ai spus adevărul. Sânt gata a i da probă netăgăduită de esacitate faptului și a il pune astfel în pozițiune a o afirma compatrioților sei.

Câte-va ăile în urmă experiența fu repetată în același loc, cu același

formalități și cu aceleași ingrigiri. Când regele propuse să lase cheile cosciugului în păstrare generalului englez, preotul se opuse.

— Am avut și am încredere în regele meu, ăise el; dar pot avea încredere în acela care s'a indoit de mine și de domnul și stăpănul meu?

Il puseră dar în groapa sa și în cosciug linișcit și cu sânge rece. Ear' după 60 de ăile fu scos asemenea, fără cel mai mic semn de suferință sau de schimbare, față fiind: regele, curtea și reprezentantul englez care iscăli procesul-verbal. De astădată Runjeet-Sing dresă un act autentic care fu publicat în tot cuprinsul seu în „Gazetta Bombajului.”

Preotul trăi încă câte-va luni, deveni șeful ordinului din care făcea parte, și muri respectat de toti mai nainte de a cădea stăpănul seu.

Istoriarea acestei indoite fapte a fost publicată în toate ăiarele de atunci, fără a da nascere la vr'o desmințire sau la vr'o contradicțiune, atât era de cređută. A fost reproducă și de „Daily Telegraph.”

Ori cum ar fi, nici postul celor 40 de ăile al doctorului Tanner, căruia i se da apă ori de câte ori cerea, păzit de 5—6 confrăți de ai sei ăiva și noaptea, nici înmormențarea de 60 de ăile a preotului, sub regatul lui Runjeet-Sing, n'a isbutit a face ca sciința medicală se meargă înainte cu un pas.

Umanitatea n'a tras nici un folos din aceste două experiențe.

Sânt în contradicțiune flagrantă cu toate condițiunile de viață și esistență ordinară, contrarii asemenea și cu legile naturei.

Aceasta esplică și mai lesne somnul ernatic al liliecilor, maimuțelor și al urșilor, cum și a broascelor crăpate.

În fine nu se poate esplica mai bine de cât ăicând că este efectul produs de magnetism și hipnotism.

Este ciudat, foarte ciudat, să veđi toate acestea și să nu poți să le esplici.

blice, în valoare de unu (doi, cinci) florini, socotinduse trei doi deceri într'un florin, și este garantată în deplina sa valoare nominală din partea statului.

În numele națiunii:

Ludovic Kossuth.

„Valoarea notei era arătată și în toate limbele nemaghiare usitate în țeară.

„Tractatul s'a încheiat cu Wilhelm Day și fiii, o firmă ilustră din London.

„Sub presiunea multelor greutăți ce împedecau executarea, am adresat la 3 Octomvre lui Pulszky următoarele șiruri:

„Afacerea bancnotelor ne aduce, fiindcă acum ne apucăm de executarea practică, mii de greutăți mărunt, care abia sântem în stare a le învinge, de oare ce este consult, ca manipulațiunea întregă să se țină în secret atât pentru scopul ce-l urmărim cât și pentru cuvântul, că guvernul englez inclină spre spionagiu — contele Cavour a făcut deja o experiență neplăcută în privința aceasta. Combinațiunea tipariului pe lespeși de aramă cu gravura în oțel cere tipariu dublu și fiindcă aceasta sporesce spesele și provoacă neapărat inițierea a mai multora în acest secret, — și aceasta e un lucru periculos — eu m'am hotărât pentru machinografie, care e mai greu de imitat și dă mai multă siguranță. Confectionarea hârtiei (cu semnul de apă: *resurgo*) și gravura în oțel le am îngrijit cu toată siguranța ce o poate da precauțiunea omenească. Greutatea principală o face tipariul, pentru că trebuie să lucre cincișeci de prese ca să se poată face într'o săptămână 1 milion de bucăți de bancnote, prin urmare la 7 milioane bucăți 7 săptămâni și pentru 28 milioane 28 săptămâni, afară de timpul ce se cere pentru gravura în lespezea de oțel, pentru traducțiunea acesteia pe lespeșile de aramă și pentru confectionarea hârtiei. Ar trebui să luăm mai multe prese, dar de ne vom urca cu numărul acestora numai până la 50, ne va fi cu neputință să păstrăm secretul. Ar fi foarte de dorit, dacă tipărirea s'ar potè efectui sau întreagă sau cel puțin pentru una dintre cele trei sortii în Italia. Este aceasta cu putință? Esistă în Turin sau în orașul artelor Florența tipografii acomodate (institute de lespeși de aramă, nu tipariu de cărți) și este aplecat guvernul a ne sta întru ajutoriu? Te rog, informează-te. Hârtia și gravura în oțel (și lespeșile de aramă, dacă și aceste nu se vor potè procura acolo) vi se vor trimite de aici. Dacă aceasta nu va fi cu putință, eu într'adevăr nu știu, cum vom potè evita aici sgomotul“.

„La aceasta epistolă Pulszky a răspuns la 9 Octobere.

„El îmi scrie, că contele Cavour dorește în mod categoric ca tipărirea notelor să se facă în Anglia, numai în cazul, dacă ar fi neapărat de lipsă, ca una parte să se tipărească în Italia, contele e gata a dispune tipărirea în tipografia statului însă numai pentru cazul extrem.

„Cu acesta am trebuit se mă mulțumesc.“

„Kossuth arată apoi număratele fatalități neînțelegeri și greutăți ce trebuiau învinse până ce i-a succes a primi dela guvernul din Turin cele 200,000 franci. promiși pentru acoperirea speselor de tipariu El tipărise 16 milioane de note à 1 fl., 3. 5 milioane à 2 fl. și 2.5 milioane à 5 fl. va să dică peste tot note în valoarea nominală de 35.5 milioane de florini și la aceste note s'au recerut 4375 risme de hârtia = 2 milioane de coale. În decursul acestor tranșacțiuni s'a vădut că la guvernul din Turin domnia o disordine și confuziune nu mică. În aceasta privință Kossuth face observațiunea: „Amintesc aceasta ca un esem-

plu instructiv că forma guvernului ministerial nu eschide de loc „șlendriana“ birocratic. Forma ce a luat o guvernul ministerial pe continent ne îndreptățește a afirma, că ea în fond nu e decât un absolutism mascat, destinat a da „politiceii de cabinet“ o formă constituțională. Încât pentru administrațiune lucrurile sânt cum au mai fost numai „firma“ s'a scimbat. Deosebirea consistă numai într'aceea că speșele sânt neasemenat mai mari.“

La 15 Octomvre Pulszky făcu următorul raport:

Înainte de aceasta cu trei săptămâni negociând cu comandantul Benzi (plenipotențiatul guvernului din Turin) i-am cetit aceste puncte din instrucțiunea mea care regulau raportul meu către dânsul și din care se vedea, că în contul nostru s'au deschis următoarele credite:

1. 100,000 franci pentru trimiterea de agenți și curieri, spre a se țină neîntreruptă comunicațiunea cu țeara (Ungaria) și spre a se acoperi diversele spese ce reclamă activitatea noastră. Din suma aceasta 45,000 fr. se solvesc în Paris, 10,000 fr. mi s'a dat mie cu îndatorirea de a da socoteală despre ei, ear 45,000 fr. aveau să ni se pună la dispozițiune mai târziu.

2. Alți 100,000 fr. aveau să mi se înmaneze cât mai curând, pentru a se trimite comitetului central din Ungaria, fiind destinați a se întrebuița pentru pregătirea organizațiunii militare, și pentru stabilirea unei înțelegeri cu corifeii naționalității. După planul dela început aceasta sumă avea să o aducă Cerruti în Ungaria, dar fiind că într'aceea până la espedarea acestei sume se aflase aici ocaziune sigură, ea avea să fie pusă la dispozițiunea noastră.

3. 300,000 franci, de solvit în London, pentru facerea notelor de bani unguresci.

Toate aceste fură recunoscute de Benzi ca esacte. Fiindcă într'aceea sosise aici contele Iulius K. pentru a primi suma de 100,000 franci destinați pentru patrie eu rugai pe Benzi să-mi solveze această sumă la moment fiind că mai înainte îl reflectasem neconținut să o țină gata.

Atunci Benzi deodată îmi face descoperirea frapantă, că e o eroare la mijloc, căci aceste 100,000 de franci s'au atribuit din eroare la creditul oriental al lui Cerruti și fiindcă acum contele Cavour e pe deplin cuprins cu desbaterea de anectare în parlament, este cu neputință a delătura la moment aceste greutăți. Deci dânsul trebuie să ne declare cu perplesitate că afară de cele 200,000 franci destinați pentru afacerea bancnotelor dânsul nu vè poate pune la dispozițiune nici un cruceriu.

Mă aflam într'o fatală situațiune. Fiindcă contele Iulius K. nu putea se mai aștepte și fiindcă atât presidentul direcțiunii cât și Ladislau Teleki (membru în direcțiune) solicitau necurmat trimiterea fără întârziere a celor 100,000 franci, eu cumpenind gravele consecuențe ce puteau să urmeze din neimplinirea promisiunii date deja de comitetul central în Ungaria, mă decisei să recer cu risicul propriu pe Benzi să-mi solveze la moment aici în Turin jumătate din creditul London și să trimită bancariului Croskey în London numai jumătate.

„Așa s'a și întâmplat. La 13. am predat contului K. 100,000 franci în aur*, ear în London s'a asigurat nu-

*) 100,000 franci în aur trag 23 kilogr (preste 67 punți). Ațai bani de metal nu obișnuiesc a duce cu sine nici un călător, chiar dacă ar fi un om atât de bogat cum a fost acela, care luase asupra sa transportarea acestei sume. În tot Turinul nu era cu putință a aduna suma corespunzătoare în bancnote austriace. Eu cred că și ați

mai jumătate din creditul recerut (100,000 franci.)

„Ladislau Teleky a nimerit-o bineșor când într'o epistolă a sa scrisă în Decemvre 1859 făcuse observarea: „În Ungaria și ați mai are valoare tesa: *vitam et sanguinem, sed avenam non* (viață și sânge dăm dar ovės nu.)

Amicii nostri din patrie asteptau ca noi să procurăm spesele și pentru activitatea ce trebuia desvoltată acasă. Aceasta a fost o problemă cam gîngășe. Italianii, cari au fost bărbați destul de devotați pentru a contribui din propria lor putere recerutul oves „*avena*“ spre a își scutura jugul străin prin conspirațiuni ce au durat generațiuni întregi, nu prea înțelegeau acest „*sed avenam non*“ al Maghiarilor. Noi încă am făcut tot ce s'a putut și fiind că comitetul central din patrie era deja înscințat, că i-am esoperat pentru acoperirea speselor de organizațiune și tranșacțiune 100,000 franci în aur, noi cu greu puteam conta în patrie la o activitate care se corespundă combinațiunilor noastre, dacă nu ne țineam promisiunea.

„Procederea lui Pulszky fu deci pe deplin aprobată din partea noastră, dar aceasta confuziune, care abia în Decemvre se potè repara, îmi pricinui nespuse ostenele și pierdere de vreme. Notele în cele din urmă tot veniră sub tipar pe la începutul lui Decemvre, dar aceasta întârziere încă a fost o ansă, că s'a născut acel proces, care la timpul seu a făcut atâta sgomot și care ne duse provisiunea de note în cuptoarele bancei engleze.“

(Va urma.)

Rusia și Răscoala.

Diariului „Köln. Ztg.“ i s'a făcut dela Petersburg împărțările următoare foarte caracteristice față cu „atitudinea loială“ a Rusiei în afacerea răscoalei dela meadă și a monarhiei:

„Minuni se întâmplă în Rusia. Petriile încep să vorbească, foile oficiale încep de un timp încoace a se ocupa cu politica esternă! Mai întâiu a năvălit asupra Germaniei foia oficială a marinei „Mesagerul de Kronstadt“ cu un articol, în care după ce samănă discordie, amenință cu fortărețe și năi ferecate. În zilele din urmă își înalță vocea chiar și monitoriul imperial și cântă cântece politice. Monitoriul guvernului redactat în ministeriul de interne, nu se gândia înainte de aceasta se țină raportori politici, căci activitatea lui negândită se mărginia numai prelungă a servi guvernului de organ al afacerilor interne. Această creatură aparentă se deșteaptă acum spre groaza noastră a tuturor ca se ocupe cu viața politică și fapta cea dintăiu a existenței sale celei nouè este că fără nici o rezervă își îndreaptă atențiunea asupra „Slavilor apăsați“ și mergând mână în mână cu acestia amenință pe Austria. Raportorul monitoriului din Cetinie, vre o persoană ascunsă, declară, că Muntenegrului nu i poate plăcè să l'incunșgiure Austria de toate părțile cu trupe. Este foarte caracteristic când foia cea mai oficială din lume se servește de un limbaj ca acesta, după ce a vorbit Scobelev și Atcasoff și după ce s'a aprețiat impresiunea produsă de astfel de espectoratiuni în Europa. Foia oficială în cazul cel mai favorabil se face prin aceasta vinovată, cel puțin, de spriginul moral al răscoalei și articolul nu va contribui puțin la sgândărirea urei Slavilor contra Austriei. Contele Ignatieff declară

înaintea fie căruia dacă vrea să l'asculte, că el se interesează numai de politica internă, cea esternă pe dânsul nu l'privesce de loc. Cum se potrivește aceasta? Dacă se arată disonanțe între Austria-Germania și Rusia se dice în de obșce: aceasta vine dela presă și dela oameni, căror le place se strice armonia între Rusia și vecinul lor apusan. După cuvintele cele pline de încredere ale lui Kálnokya omul este nevoit a lua turburarea armoniei din partea „Pravitelstvenni-Vestnicului“ că este fără de margini lipsită de tact sau foarte potrivită de a pune pe gânduri. Ne aducem aminte cum fu introdus resboiul oriental, cum oameni au împins lucrurile la resboiu, ce rol au jucat trimișii rusesci, cum a isbucnit treptat răscoala în Erțegovina, Bosnia și Bulgaria, apoi resboiul cu „staturile de sub protecțiunea“ turcească și cum în cele din urmă a întervenit Rusia, după ce a creșut pe Turcia destul de slăbită; pentrucă, după sciri dela Constantinopole, atunci trebuiau numai vre-o câteva brigade pentru de a alunga pe omul bolnav în Asia. Este ușor de a recunoaște asemenarea cea mare între evenimentele de atunci și de astăzi. Poate că Rusia nu are de cuget a trage sabia, îngreuează însă Austriei prin uneltiri de tot felul opera de restabilirea păcii în provinciile ocupate, ba chiar și în provinciile slavo-austriace se simte sistema de agitare a panslavistilor. Cine a adunat atâta materie de fermentațiune în Serbia și Belgrad, va dovedi mai târziu istoria. Indigită acum la moment numai la vaetele din Moscva cu privire la apăsaarea Slavilor de sud, la agitațiunea cea vie pentru frații slavi și la dorința cea de atâtea ori esprimată a conducătorilor panslavisti, ca Rusia să grăbească într'ajutoriu apăsaților: „căci liberalilor cari sfătuesc a nu grăbi cu ajutoriu, fie care cuvânt trebuie se le mână roșafa rușinei pe frunte“. Nu este o caracteristică a timpului că Katkoff consiliariul intim denumit de curând are se urmeze bar. Nicolai în ministeriul de instrucțiune? „Köln. Ztg.“, a publicat mai deunădele scirea că Giers se ia locul lui Saburoff în Berlin și Lobanoff-Rostovski, ambasadorul din London se între în locul lui Giers în ministeriul de esterne. Atunci s'a ținut scirea aceasta nedeamnă de credință, dară mai nedeamnă de credință este scirea despre denumirea lui Katkoff ministru de culte și instrucțiune publică? Avem un ministeriu Ignatieff, un Scobelev care zângăne cu sabia, un monitoriu politisatoriu, un Katkoff denumit consiliar intim și poate și ministru de culte și instrucțiune. Nu putem crede că Giers o va mai putè duce mult în societatea aceasta.

După aceasta amintesc de admonițiunea lui „Golos“ diariului celui mai iubitoriu de pace și arată cum patrioții la 1876 au tras pe ministrii Milutin și Reutern în curentul resboiului.

„Tribune“ din Berlin i se scrie dela Petersburg:

„Partida panslavistă desvoltă o activitate mare; în Odessa, Kiev, Moscva și în alte părți s'au organizat comitete pentru înarmarea voluntarilor — cari se meargă în ajutoriu resculăților din peninsula Balcanilor; lipsa cea mare și puținul câștig sânt foarte favorabile pentru acuirea de voluntari și presa, afară de unele escepțiuni, face tot ce poate pentru ca se agite poporul.“

După ce arată „Tribune“ mijloacele care se iau într'ajutoriu agitațiunii, închee: „Dacă ar succede planul, ar putè se înduplece și pe țarul Alexandru III ca, cel mult după încoronarea sa în Kremlul Moscvei, se devină instrument al panslavistilor

acărui acsiomă este: Calea la Constantinopole duce peste Viena."

Varietăți.

* (În afacerea scoalelor medie) aflăm că consistoriul arhidiececan în plen. a votat în ședința sa din urmă reprezentațiunea prin care se protestează în contra proiectului dlui ministru de instrucțiune publică. La dorința consistoriilor dela Caransebeș și dela Arad însă, ca să se înainteze una reprezentațiune din partea întregii metropolii, reprezentațiunea de mai sus s'a transpus metropolitului ca material cu scop de a fi întrebuit în reprezentațiunea comună a bisericii române gr. or. din Transilvania și Ungaria. Publicarea reprezentațiunii-material, precum și adevărată reprezentăriune va urma.

* (Esamen) se va ține Sâmbătă în 6/18 l. c. cu elevii și elevele dela scoala noastră gr. or. din Sibiu cetate, la care sînt prin aceasta toți p. t. DD. membri ai comitetului parochial poftiți a participa.

* (Bal) Suboficerii dela regimentul c. r. de infanterie F. W. Mare duce de Meckleberg Strelitz Nr. 31 arangează seara, în 8/20 Februarie, bal în sala dela „Împăratul Romanilor“.

* (Regina Elisabeta a României) Precum se scrie lui „P. Ll.“ din București, înalta doamnă deja de mai multe săptămâni suferă tare de o boală de ureche, ce pricinuesce temeri serioase. Pururea gata, a ușora nenorocire străină mângăind și ajutând, dar nededată, a pretinde dela cei ce o încungiu o îngrijire deosebită pentru buna aflare a persoanei proprii, femeia generoasă, a cărei îngrijire pentru răniții războiului ultim ruso-turcesc va rămâne în veci neuitată, a fost dat la început numai puțină atenție unei inflamațiuni, ce se desvolta în urechia stângă. Rēul luă însă pe neașteptate astfel de dimensiuni, încât prin estensiunea desvoltării abscesului nu era amenințat numai organul auzului, ci era de temut că inflamația se va estinde asupra creierilor și pelitelor creierilor. În urma acestei stări critice a bolnavei deja înainte cu mai multe zile s'a ordonat, ca varda palatului să ocupe postul său fără musică, și s'a chemat renumitul specialist pentru boale de organ auzului, profesorul Lucae din Berlin. Acesta a sosit deja în București pentru a pute da după o cercetare amenunțată — pațienței incredințate științei sale medicale asigurarea liniștitoare, că puțința a auzului organului bolnăvit abia se va pute scăpa, dar că pentru o respândire a inflamațiunii preste părțile învecinate ale creierilor deocamdată nu e primejdie. La poporațiune scirea despre îmbolnăvirea critică a înaltei doamne a produs o impresie adîncă.

„Ellenzék“ spune, că în comitatul Torontalului se distribuie scripte rusesci, agitatoare și trădătoare de patrie. — E de observat, că „Ellenzék“ are puțin noroc cu felul acesta de sciri, și așa nu vom greși daeă vom pune și pe aceasta între „rațele“ cele grase, care le prezentează numita foaie publicului ca dar de carnelegi.

* (Cestiunea Dunărei). Cogałnicianu a publicat în 1 Februarie o broșură care cuprinde multe acte cu privire la cestiunea Dunărei.

* (Șele). Dela Wels se telegrafează că colonelul românesc și director al arsenalului Dimitrescu Moican, la însărcinarea guvernului românesc, a

încheiat contract de liferațiune cu fabrica de armaturi a „fraților Brauz“ din Schöndorf la Boklabrück, în puterea căruia în timpul cel mai seurt fabrica are se lifereze un număr mare de șele pentru cavalerie și trenuri.

* (Diarele din România) nu neau venit de loc în săptămâna aceasta. Se vede ca dd redactori s'a pus pe — serbători.

* (Oficieri rusesci), spun telegramele biroului de corespondență, trec pe la București în număr mare spre Bulgaria.

* (Generalul Skobeleff) — Un corespondent a lui „Köln. Ztg.“ care era corespondent militar în vremea războiului din 1877, narează, că vedînd cu ocazia acestui războiu pe generalul Skobeleff espunîndu-se de repețite-ori, chiar și fără motiv, prea tare focului întreținut de Turci, disese odată:

— Escelență, aveți de grijă, că odată o să vă omoare. De ce vă espuneți atât de tare focului chiar când nu e trebuință?

— Ce credeți, răspunse Scobeleff, că mi fac o plăcere din a lăsa pe Turci să tragă asupra mea? Nu sînt atât de nebanatic. Stiu însă ce fac! Cei mri mă urăsc și mă pismuesc pentru isbăndile mele și de ar putea m'arda bucuros la o parte. — Trebuie semi creez un scut contra acestei primejdii și aceasta o pot face numai fanatizînd atât de tare divisia mea, în cât să mi scoată când i oiu dice și pe dracu din Iad și să naibă pentru asta nici măcar trebuință de mine.

Corespondentul spune, că el întrevăduse încă de atunci ambiția cea mare a acestui general. Scobeleff se asociază ași prin faimosul său discurs — partidei slave, de sigur cu convingerea, că viitorul e în Rusia al acestei partide și că numai prin ea își va putea realiza marile planuri ce are.

* (Desastrul de bursă, din Franca). — Vestea despre falimentul „Uniunii Generale“ din Paris a fost urmată de alte vesti din Franca, depotrivă senzaționale. Diarele franceze anunță, că directorul băncii de Lyon și Loire, d. Savary, a dispărut. Unii dic, că spre a scăpa de arestul ce l amenință; alții afirmă că ar fi făcut delapidări și asta ar fi cauza. — În Lyon consternarea e mare. — În palatul legitimistilor din Paris încă e mare durerea. Aristocrația de sânge a încetat să mai dea serbări de carneval. — Unele din marile familii au perdit bani mulți cu căderea „Uniunii generale“, altele sunt inrudite de-aproape cu membrii arestați a direcțiunii. — Cel mai vrednic eee plâns e în tot cazul directorul, Eugnl Bontoux. După ce fusese arestat, id ceru să fie dus înaintea ministrului de finance spre a protesta contra acestei măsuri. Consternarea lui a fost mare, când i sa spus, că togmair ministrul a ordonat să l aresteze. — Supus unui interogatoriu Bontoux a cerut să fie pus în libertate, pe lângă cautiune. Cererea i sa respins. Aceasta la amărât rēu. El a strigat cu indignațiune, că un Bontoux nu trebuie tratat ca un criminal de rind. — În afērșit i sa dat voie, din cauza stărei din ce în ce mai îngrijitoare în care se găsia să își viziteze, întovărășit de doi oameni ai poliției otelul de pe piața Vendome. — Scena cesa petrecut în familia lui a fost sfășietoare. — Bontoux sa întors în trăsura sfărâmat, cu ochii roșii de plâns. — Aspect vrednic de milă.

* (Resultatele imputinării vinului în Franca) — D. Aurelian narează în „Revista Științifică.“ Imputinarea vinului din cauza floxerei

face pe Francezi să caute a și procura această beutură prin tot felul de mijloace. Între altele, diarele agricole ne arată că un agronom din departamentul Ardennes ar fi reușit să fabriceze vin din sfelce roși. Că va fi fabricat o zeamă oare carel roșcată, se poate, însă nu cred că se poate asemana vinul de sfelcă cu adevăratul vin. Agronomul ar fi tractat sfelca roșie după cum se tractează struguriila cules. De oare-ce sfelca cuprinde zachăr care prin fermentațiune se pface în alcool, este foarte firesc ca procedînd ast-fel agronomul francez să fi dobândit un lichid fermentat care să se poată bea; dar nu putem crede că produsul acesta să poată înlocui vinul.

Lista

contribuirilor mărinoase în favoarea subscrisei, dela următorii pl. tit. Domni:

P. Cosma 1 fl., Elia Măcelaria 2 fl., Dr. Nemeș 1 fl., A. Lebu 1 fl., Dr. Pușcariu 1 fl., Bologa 1 fl., Ladai 1 fl., Bechnitz 1 fl., I. Hannia 1 fl., V. Roman 1 fl., I. Popescu 1 fl., N. Cristea 1 fl., Harșan 1 fl., C. Stezar 1 fl., A. N. G. 1 fl., G. Mateiu 1 fl., N. Popea 1 fl., A. B. 50 cr., Corneliu Tobias 2 fl. — total 20 fl. 50 cr.

Pentru cari, esprim tuturor mărinoșilor domni contribuitori cea mai profundă mulțămită a mea.

Sibiu, 7 Februarie n. 1882.

Francisca Teocu.

Bibliografie.

Slavici Ioan *Novela din popor.* București, 1881. Prețul 4 lei broș. 6 lei leg. eleg.

Macedonski Al. A. *Poesii.* Edițiunea a doua. București 1882.

Noua bibliotecă română. Colecțiunea de novele și romanari.

Seria I. Broșura 8. Brașov, 1882.

Demetrian Apostol C. *Manualul bursei sau Căluza agentului de schimb.* București 1882.

Mocean D. *Scoală de patinojiiu.* București 1882.

Statistica din România. Comerțul exterior, import și export pe anul 1876 București 1881.

Loterie.

Mercuri în 15 Februarie n. 1882.

Brünn: 58 89 41 82 17

Bursa de Viena și Pesta

Din 14 Februarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	117.80	117.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	88.25	88.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	107.—	107.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	92.—	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	131.—	131.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	96.25	96.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	94.50	94.50
Obligațiuni urbariale temeșane	96.—	96.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98.75	94.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	96.75	97.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	95.—	—
Datorie de stat austriacă în hârtie	97.25	97.50
Datorie de stat în argint	73.80	74.—
Renta de aur austriacă	75.30	75.50
Sorți de stat dela 1860	92.30	92.25
Ațiuni de bancă austro-ung.	129.—	129.—
Ațiuni de credit austr.	811.—	810.—
Ațiuni de bancă de credit ung.	290.75	295.—
Sorți unguresci cu premii	281.—	290.—
Sorți de regularea Tisei	113.25	114.50
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	107.25	108.—
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.62
Na oleon	9.53	9.52
100 marce nemșeci	58.53	58.55
London (pe polița de trei luni)	120.—	120.—

Nr. 388—1882 sz. b. [20] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de notariu comun al comuna mare Gurariului — Pretura Săliștei — se deschide prin aceasta concurs cu termin până la 1 Martie 1882.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

salariu anual 400 fl., adjut 100 fl. cuartir natural și 12 orgii de lemne de foc pentru cuartir și cancelarie, eventual relutul de cuartir și lemne în bani gata; 10 fl. pentru lumini, precum și tacsele prescrise pentru lucruri private.

Doritorii de a ocupa acest post vor avè a trimite rugărilor lor instruite în sensul art. de lege XVIII ex 1871 până la 1 Martie a. c. st. n. la Pretorele cercului în Săliște.

Cunoscința limbei statului e condițiune.

Săliște în 8 Faur 1882.

Pretorele cercului.

Nr. 90.

[16] 3—3

CONCURS.

Pentru reîntregirea postului de director la institutul de agronomie din Mediaș, devenit vacant prin depărtarea directorului de până acum, se escrie concurs până la 28 Februarie 1882 12 oare am.

Leafa și emolumentele împreunate cu acest post sînt următoarele:

1. Leafă ordinară pe an 1200 fl., adecă douăsprezece sute fl. v. a.

2. Adaus de funcțiune pe an 200 fl. adecă doue sute fl. v. a.

3. Bani de cortel pe an 200 fl., adecă doue sute fl. v. a.

4. Folosirea unui loc de grădină de 800 □° pentru trebuințele proprii.

5. Drept la primirea unei pensiuni în mesura următoare: 3/8 din leafă după un serviciu prompt de dece ani; de aci înainte după fie care *quinquenniu* trecut mai mult cu 1/8 din leafă și după un timp de serviciu de 35 ani leafa întregă.

Directorului și Universității i se rezervă anunțare de o jumătate de an, care însă pentru aceasta din urmă se restringe la primii doi ani de serviciu.

Concurenții la acest post au să și trimeată petițiunile lor, cu documentele despre cualificațiunea lor de specialiști, despre absolvarea cursului de studii la o academie agronomică, apoi despre rezultatele de până acum în specialitatea acestei instrucțiuni, cel mult până la terminul stabilist mai su la oficiul central subscris.

Sibiu 30 Ianuarie 1882.

Dela oficiul central al Universității săsesci.

Publicare de licitațiune.

Pentru liferarea de 1024 metri cubici de lemne de ars la institutul reg. ung. de alienași, și anume pe timpul dela 1882 până 1883 se escrie în înțelesul înaltei ordinațiuni ministeriale din 7 Februarie 1882 Nr. 6378 un non concurs.

Oferte în scris — cu timbru de 50 cr., conțenend 200 fl. vadiu, și sigilate — pentru aceasta liferare au a se preda la subsemnata Direcțiune până în 2 Martie a. c. st. n. la 11 oare ante-ameași; și în acelea trebuie descris lungimea și grosimea lemnelor oferite, asemenea și aceea că pentru cât voesce oferentul a aduce metrul cubic de lemne de fag, și pentru cât cel de stejariu.

Oferte, cari nu corespond publicării, ori cari sosesc întărziate nu se vor lua în considerare.

Sibiu 12 Februarie 1882.

Direcțiunea Institutului reg. ung. pentru alienași.

[21] 2—3